Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Om Egteskabet vi siunge vil

Citation: Kingo, Thomas: ”Om Egteskabet vi siunge vil”, i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid79511.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Kand siunges som: Kommer til mig sagde Guds søn, etc.

OM Egteskab vi siunge vil, Gud giv os Naaden sin der til, Sit Navn til Lov og Ære: Hver Christen og til Lær||dom good, O JEsu giv os der til Mood, Du vilt og hos os være.

[2] Gud Adam skabt' i Paradiis, Ham giorde hellig ogsaa viis, I Billed sit det reene, Gud skabte ham og Eva med Til Medhielp, thi hand saae vel ded, Hand kund' ey være eene.

[3] En søvn hand kaste Adam paa, Og der hand nu i søvnen laa, Hand Been tog aff hans side, Der aff hand bygd' en Jomfru prud, Som skulle være Adams Brud, Og ham ald Ære vide.

[4] Der Adam vognede og saa Dend deylig Jomfru for ham staa, Hans hierte fast da brende, Aff Kierlighed foruden harm, Tog hand sin Kiærist' i sin Arm, For Hustro hende kiende.

[5] Hun er mit Kiød og mine Been, Det siger jeg foruden Meen, Os ingen skal atskille. Mandinden hun vel kaldes maa, Fordi Gud det har skikket saa, Som hand det hafve vilde.

[6] Til Morgen-skienk Gud gav dem saa Det best' i Verden var at faa, Velsigned dem tillige, I Paradiis de skulle boe, At || leve der i Lyst og Roe, Og ey fra hannem vige.

[7] For Klæder og Klenoder med, Gav hand dem sin Uskyldighed, Dem med Forstand at pryde; Som bedre var end Sølv og Guld, Og alt som Verden er aff fuld, Det skulle de da nyde.

[8] Hand gav dem ogsaa under haand, Hvert Creatur som haffde Aand, Med Fugl' og Diur tillige, Dem lydig skulle være alt, Det Adam haffd' i sin Gevalt, Og maatte for dem vige.

[9] Dend arge Slange vorde Vee, Hand kunde det ey lenge see, 191 Hand monne dem bedrage, Til at forsee sig mod Guds Bud, Thi maatte de aff Haven ud, Og friste sorgens Dage.

[10] Men Lov og Tak skee JEsu Christ, Som os har løst fra Satans List, Og skaden vild' oprette, Ved Døden har hand giort os frj Fra Synden som vi var' udi, Det skal vi ey forgiette.

[11] Der Syndflood over Verden gik, Da Mennisket stoor Affbrek fik, Gud lod sin Vrede kiende, Men midt udi sin Vrede || grum Gav hand dog Naaden sted og rum, Og straff fra Verden vende.

[12] Hand Egteskab befoel paa ny, Bød samles Folk i Stad og By, Og Verden at formeere, Dem Kiød og Viin til Føde gav, At de ey legges skull' i Grav, Men vox' og blive fleere.

[13] Der JEsus kom paa Jorden ned, At lide for vor Synd saa leed, Hand Egteskab ey skyede, I Cana blev hand bøden ind, Til Bryllup kom hand samme sind, Der Glædskab med at nyde.

[14] Der med os lære vilde hand, At hand vil blive hos hver Mand, Med Himmel-Gunst og Naade, Vort Egteskab bepryde saa, Vi alle salig blive maa, Og finde ævig Baade.

[15] Men de sig søl' i skam og Last, Optænder Ild til Helved fast, Med Synder aarl' og silde, Foragter det som Gud har skabt, Der ofver bliver de fortabt, Og Saligheden spilde.

[16] Til Gud os lader haffve Troe, Med Kierlighed tilsammen boe, Saa vil Gud hos os være, Og giffve os her Lykk' og ||Fred, Og siden ævig salighed, Det und' os Christ vor HErre.